

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Urto/8/2018
Identifikačné číslo spisu:	8018200217
Dátum vydania rozhodnutia:	05.12.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Alena Šišková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:8018200217.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Aleny Šiškovej a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Martina Bargela v trestnej veci odsúdeného O. X., v konaní podľa zákona č. 183/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí o peňažnej sankcii v Európskej únii a o zmene a doplnení niektorých zákonov, na neverejnom zasadnutí 5. decembra 2018 v Bratislave, o odvolaní odsúdeného O. X. proti rozsudku Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 6Ntc/1/2018, z 2. októbra 2018, takto

rozhodol:

Podľa § 518 ods. 4 Trestného poriadku odvolanie odsúdeného O. X. s a z a m i e t a.

Odôvodnenie

Krajský súd v Prešove rozsudkom, sp. zn. 6Ntc/1/2018, z 2. októbra 2018 rozhodol podľa § 13 ods. 1, ods. 2, § 19 zák. č. 183/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí o peňažnej sankcii v Európskej únii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zák. č. 183/2011 Z. z.“) o uznaní a výkone peňažného trestu na území Slovenskej republiky vo výmere 399,35 € a náhradný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace pre prípad, že by peňažný trest nebol v stanovenej lehote vykonaný, ktorý bol uložený občanovi Slovenskej republiky O. X., nar. XX. novembra XXXX vo P., trvale bytom U. XXX, okres P., Slovenská republika, rozhodnutím Obvodného soudu pre Prahu 4, sp. zn. 6T/132/2012, zo 14. augusta 2012, pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia a vykázania podľa § 337 ods. 1 písm. b) Trestného zákona Českej republiky, ktorého sa dopustil tak, že

- najmenej o 02:40 hod. dňa 12. augusta 2012, kedy bol kontrolovaný hliadkou Polície Českej republiky v Prahe 4-Libuš, ul. Výletní, sa neoprávnene zdržiaval na území Českej republiky, napriek tomu, že rozsudkom Obvodného soudu pre Prahu 2 zo 4. decembra 2007, sp. zn. 7T/145/2007, v spojení s rozsudkom Městského soudu Praha z 15. apríla 2008, sp. zn. 6To/91/2008, ktorý nadobudol právoplatnosť 24. apríla 2008, mu bol uložený trest vyhostenia z územia Českej republiky na dobu 10 (desať) rokov, t. j. do 15. apríla 2018, pričom mu súčasne bola stanovená doba k vycestovaniu z územia Českej republiky najneskôr do 15. februára 2010 vrátane, podozrivý nie žiadateľom o azyl.

Proti tomuto rozsudku podal odsúdený O. X. odvolanie (č. 1. 55 spisu). V písomných dôvodoch

odvolania odsúdený uviedol, že rozsudok krajského súdu neobsahuje komu a dokedy má odsúdený peňažný trest zaplatiť. Je nemajetný a jeho jediným príjmom od 1. mája 2017 je iba sociálna dávka vo výške 61,60 € mesačne. Vzhľadom na zdravotný stav odsúdeného nie je ani predpoklad, že bude zárobkovo činnou osobou. Žiada preto o zníženie peňažného trestu a určenie povinnosti splácať uložený peňažný trest v minimálnej možnej výške. Zaslal súdu rozhodnutia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny vo Vranove nad Topľou.

Odvolanie odsúdeného bolo doručené na vyjadrenie Krajskej prokuratúry v Prešove, ktorá sa do času rozhodovania súdu o podanom odvolaní odsúdeného O. X. nevyjadrila (č. l. 61 spisu).

Odvolanie s trestným spisom bolo 22. novembra 2018 predložené Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „odvolací súd“) na rozhodnutie, ktorý na neverejnom zasadnutí 5. decembra 2018 preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie odsúdeného je prípustné a bolo podané oprávnenou osobou - povinným (§ 11 ods. 5 zák. č. 183/2011 Z. z.), v zákonom stanovenej lehote a na príslušnom súde (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku) a dospel k záveru, že odvolanie odsúdeného nie je dôvodné.

Podľa § 18 ods. 1 zák. č. 183/2011 Z. z. ak sa štát pôvodu (Česká republika) a vykonávajúci štát (Slovenská republika) nedohodnú inak, výnos z výkonu rozhodnutia o peňažnej sankcii pripadá vykonávaciemu štátu.

Podľa § 2 písm. b) zák. č. 183/2011 Z. z. na účely tohto zákona sa rozumie peňažnou sankciou povinnosť uložená rozhodnutím o peňažnej sankcii zaplatiť 1. peňažný trest, 2. pokutu, 3. náhradu škody priznanú poškodenému voči odsúdenému v trestnom konaní, 4. trovy trestného a správneho konania a 5. peňažnú sumu na všeobecne prospešné účely alebo v prospech poškodených trestnými činmi.

Podľa § 13 ods. 1 zák. č. 183/2011 Z. z. ak nie je dôvod na odmietnutie uznania a výkonu rozhodnutia o peňažnej sankcii podľa § 12, súd rozhodne o uznaní takeého rozhodnutia a súčasne rozhodne, že sa také rozhodnutie vykoná.

Podľa odsek 2 tohto ustanovenia ak rozhodnutím o peňažnej sankcii bola uložená peňažná sankcia podľa § 2 písm. b) prvého bodu, krajský súd vo svojom rozhodnutí rozhodne o uložení peňažného trestu.

Podľa § 4 zák. č. 183/2011 Z. z. rozhodnutie o peňažnej sankcii členského štátu možno v Slovenskej republike uznať a vykonať, ak povinný má na území Slovenskej republiky bydlisko, sídlo, majetok alebo príjem.

Z obsahu spisu je zrejmé, že povinný má bydlisko (adresu trvalého pobytu) vo Vranove nad Topľou, Sedliská 212, a teda bola splnená jedna z alternatívnych podmienok pre uznanie a výkon peňažnej sankcie členského štátu v ustanovení § 4 zák. č. 183/2011 Z. z.

Vo veci zároveň rozhodoval príslušný krajský súd (§ 9 ods. 2 zák. č. 183/2011 Z. z.) na základe doručeného osvedčenia o vydaní rozhodnutia o peňažnej sankcii (ide o osvedčenie podľa čl. 4 Rámcového rozhodnutia Rady 2005/214/SVV z 24. februára 2005 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na peňažné sankcie).

V súlade s ustanovením § 11 ods. 1 písm. a), ods. 2 zák. č. 183/2011 Z. z. bolo o uznaní a vykonaní rozhodnutia rozhodnuté na neverejnom zasadnutí formou rozsudku, čomu predchádzalo písomné vyjadrenie prokurátora a právne relevantný postup príslušných orgánov konajúcich v posudzovanej veci.

Nebol zistený žiadny iný dôvod odmietnutia uznania a výkonu rozhodnutia podľa § 12 zák. č. 183/2011 Z. z., a preto správne a v súlade so zákonom podľa § 13 ods. 1, ods. 2 zák. č. 183/2011 Z. z. Krajský súd v Prešove rozhodol o uznaní, vykonaní a uložení peňažnej sankcie.

Podľa § 13 ods. 5 zák. č. 183/2011 Z. z. po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia o uznaní a výkone súd vyzve povinného, aby peňažnú sankciu zaplatil do pätnástich dní; ak nebol uložený náhradný trest odňatia slobody, súd povinného súčasne upozorní, že inak sa bude zaplatenie vymáhať. Po márnom uplynutí lehoty na zaplatenie peňažnej sankcie zašle rovnopis rozhodnutia o uznaní a výkone spolu s osvedčením a rozhodnutím o peňažnej sankcii bez odôvodnenia orgánu štátnej správy podľa osobitného predpisu; to neplatí, ak súd ukladá náhradný trest odňatia slobody.

Pokiaľ ide o povinným uvádzanú odvoláciu námietku v tom smere, že nemá z čoho uloženú peňažnú sankciu zaplatiť z dôvodu nemajetnosti, Najvyšší súd Slovenskej republiky považuje túto námietku za súčasť nedôvodnej obrany povinného. Platný a účinný zák. č. 183/2011 Z. z. neukladá povinnosť a ani neposkytuje priestor súdu neuznať rozhodnutie o uznaní a výkone peňažnej sankcie len z toho dôvodu, že povinný ju podľa jeho tvrdenia nemá z čoho aktuálne zaplatiť. Podmienkou pre uznanie a výkon peňažnej sankcie je síce aj splnenie jednej z alternatívnych podmienok uvedenej v § 4 zák. č. 183/2011 Z. z. („ak povinný má na území Slovenskej republiky bydlisko, sídlo, majetok alebo príjem“), táto podmienka, a to podmienka bydliska odsúdeného na území Slovenskej republiky, bola splnená. Krajský súd preto správne neskúmal príjem alebo majetok povinného a nebolo jeho povinnosťou skúmať majetkové a zárobné pomery povinného.

V tejto súvislosti odvolací súd udáva, že podľa § 13 ods. 6 zák. č. 183/2011 Z. z. uznaný nárok vyplývajúci z osvedčenia s pripojeným rozhodnutím o peňažnej sankcii je súdnou pohľadávkou podľa zák. č. 65/2001 Z. z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov. Podľa § 4 ods. 11 citovaného zákona Justičná pokladnica môže na písomnú žiadosť povinného, ktorý nemôže svoj dlh riadne a včas plniť, uzavrieť s povinným písomnú dohodu o splátkach alebo o odklade platenia. K uvedenému treba zároveň dodať, že odloženie povinnosti zaplatiť peňažnú sankciu, resp. povolenie na jej splácanie a otázky s tým súvisiace sú otázky pre ďalšie vykonávacie konanie.

Pokiaľ ide o postup po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozhodnutia, tento upravuje § 13 ods. 5 zák. č. 183/2011 Z. z., na ktorý súd poukazuje a v predchádzajúcom odseku ho aj výslovne cituje. Pokiaľ ide o náhradný trest odňatia slobody a jeho výkon, tu súd poukazuje na § 406 a nasl. Trestného poriadku, štvrtú časť Trestného poriadku, ktorá upravuje až ďalšie - vykonávacie konanie.

Podľa § 23 zák. č. 183/2011 Z. z. ak tento zákon neustanovuje inak, na konanie podľa tohto zákona sa použije Trestný poriadok.

Podľa § 518 ods. 4 Trestného poriadku druhá veta odvolací súd na neverejnom zasadnutí odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Na základe vyššie uvedeného rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.